

SETKÁNÍ

Krise jako výzva k tvořivosti je nejen část názvu dílny, ze které vzešel nápad na téma předložené bakalářské práce. Je to i charakteristika situace, v níž vznikala. Do plánů Radima Pátka zasáhla pandemie a škrtila jeho záměry: pořádat několik dílen a porovnat je bylo v izolaci nemožné, a tak po čekání na změnu okolností přijal tu krizi jako výzvu. Z původních záměrů mohl uskutečnit jen torzo, ale zůstalo to, co pokládá za hlavní: SETKÁNÍ. Jak se diplomantovi povedlo zredukovat své plány a uskutečnit akci, prověřující jeho představy, vysvětluje hlavně v úvodu a v závěru diplomky.

Mezi nimi popsal Radim Pátek v první kapitole (s.11 – 14) smysl dílny jako možnosti praktického studia herecké tvorby. Zachytil vznik této formy zkušenostní pedagogiky ve spolupráci režisérů Jerzyho Grotowského a Eugenia Barby a herce Ryszarda Cieślaka i to, že se od té doby (r. 1965) vžila, měnila se a dál se mění. V druhé kapitole (s. 15 – 25) líčí autor své zkušenosti, získané opakovanou účastí na volitelné dílně (2019, 2020), kterou dělám na DAMU. Studenti se v ní zhuštěně, během 3-4 dnů, seznamují s možnostmi individuální tvorby hereckých partitur. Třetí kapitola, jádro předložené práce (s. 26 – 63), popisuje průběh autorovy jednodenní dílny. Seznamuje nás se šesti účastníky, se svými záměry, s podrobným plánem akcí i s minutovou dotací. Pečlivě líčí průběh realizace: cvičení k naladění souhry skupiny, hru a cvičení s partiturami (to je jpodrobný, individualizovaný popis). K této kapitole patří i zhodnocení průběhu dílny, práce s dotazníky a jejich reflexe. Čtvrtá kapitola – „*Co jsem se dozvěděl*“ má sice dvě části, 4.1. *Co jsem mohl udělat lépe*, 4.2. *Co se před všechny potíže uskutečnilo? Setkání*, ale má dohromady jen 4 stránky (s.64 – 68). Po *Závěru* a soupisu zdrojů jsou součástí práce *Přílohy*, 1. souhrnné dotazníky pro účastníky (v procentech), 2. Individuální odpovědi na zadané otázky, 3. autorova reflexe jedné z dílen s. J.Pilátovou, 4. další dvě reflexe téže dílny.

Ve všech třech reflexích na mou dílnu se na otázku, co chybělo, objevuje odpověď „více času“ a zvědavost na další možnosti hry s partiturami. Sám autor uvádí, že mu chyběl ještě jeden den dílny. Je jasné, že ještě kratší čas k seznámení s partiturami nestačí. Radim Pátek však v době covidové izolace píše, k čemu čas stačil: všichni účastníci dílny měli radost, že byli pospolu. Ačkoli se sešli Radimovi členové rodiny a spolubydlíci, dovídali se o sobě i o druhých něco nového; vzniklo jedinečné setkání. „... *to, že jsme v sedmi lidech zažili tvořivý den, bylo zázračné a očišťující!*“ (s.67)

Lituji, že diplomant v covidové době málo konzultoval. Byla bych mu radila, aby více sledoval rozdíly dílny jednodenní a několikadenní, dílny zažívané a vedené, a méně popisoval plány a cvičení. Pořádný kontakt jsme měli až při dopisování práce. Cením si však Radimovy samostatnosti; v závěru píše, že ty popisy byly pro něj „růstovým úkolem“, při němž se hodně naučil. Oceňuji i to, že zvládl dílnu lidí spřízněných, což je obtížnější než práce s distancovanějšími lidmi. Byla bych ho varovala, a tím mu ty zkušenosti ukradla. Zažil *krizi jako výzvu k tvořivosti* po svém a zpracoval ji dobře.

Proto **předloženou bakalářskou práci Setkání doporučuji k obhajobě.**

